

Afghanistanveteraan Frans Geerlings:

'Ik draag graag een steentje bij'

**Als kind in 'Jappenkamp':
'Herinneringen komen steeds
vaker naar boven'**

**Oud-politieman schreef boek:
'BNMO-programma gaf het zetje'**

Een BNMO voor alle dienstslachtoffers dient het algemeen belang

Hopelijk heeft u kunnen genieten van onze zomer en doet u dit nog van de 'de nazomer' waardoor u weer de nodige energie en vitamientjes heeft opgedaan. Het mag dan nazomer zijn, het BNMO-leven is nog intens genoeg.

Het is een turbulente tijd, ook buiten de BNMO. Arbeidskrapte, migratie, zorg, onderwijs, veiligheid, vrijwilligerskrapte en een steeds mondigere burger. De diversiteit in uitdagingen, ook tussen generaties en als gevolg van de komst van artificiële intelligentie (AI), is enorm. Het veroorzaakt turbulenties die groot zijn in onze samenleving, zowel voor de professional als de vrijwilliger. Daarom is 'het netwerken', de kans voor nieuwe verbindingen en het uitwisselen van informatie, belangrijk en versterkend. Dit met als doel om samen sterker en wendbaarder te worden. Co-creatie en het organiseren daarvan gaat de BNMO ook in de toekomst helpen.

Bemoeyenis met de BNMO, ook door zogeheten 'buitenstaanders', is positief. Als dit tenminste gebeurt in een goede context, met een open mindset, met begrip voor elkaar en in een mogelijk andere samenwerking. Dat is voor de BNMO en haar toekomst essentieel. Hieruit blijkt ook dat de BNMO er nog steeds toe doet als belangenbehartiger voor alle dienstslachtoffers. Daarmee dient de BNMO het algemeen belang. Het 'eigen kunnen' van de BNMO is in al bijna 80 jaar opgebouwd en erkend met onder meer de verdiepende en versterkende programma's die ook nu nog, in samenwerking met het NLVi, worden aangeboden. Ook de activiteiten binnen onze 11 afdelingen zijn belangrijk voor 'onze verbinding'.

De BNMO zal de komende twee jaren in transitie gaan, zoiets als verbouwen terwijl de winkel openblijft. Een transitieproces dat vraagt om het opbouwen van het nieuwe en afbouwen van het oude, met behoud van datgene waar dienstslachtoffers al recht op hadden. Dit vergt met elkaar geduld, vertrouwen en het nastreven van kwaliteit. Zorgvuldigheid boven snelheid. Veranderen en tegelijk blijvend verbinden, is een kunst op zich. De BNMO is eigenlijk een familiesysteem geworden door al die jaren heen, met een eigen rugzak, eigen overlevingsmechanismen en bewuste doch ook onbewuste drijfveren. Dit geeft trots en eigenheid als BNMO, die als organisatie heeft geleerd met veel geduld en compassie met haar omgeving om te gaan en voor velen het nodige heeft bereikt. Een compliment daarvoor aan onze BNMO-mensen en vrijwilligers die dit mede mogelijk maken.

Ik wens u veel leesplezier en zie u graag in Doorn of in het land!

*Ronald Odenkirchen,
Algemeen voorzitter BNMO*

Foto: Erik Kottier

In dit nummer

Als kind in 'Jappenkamp'

Nu ze ouder wordt, komen met name rond de herdenking op 15 augustus de herinneringen bij Magda Travaille (89) vaker naar boven. Over hoe ze als kind werd opgesloten in een zogeheten Jappenkamp. In 2019 keerde ze met BNMO-lid Ad Bouterse terug naar Indonesië en trof onder meer haar ouderlijk huis aan (zie foto). "Daar ben ik een stuk rustiger van geworden."

Foto: Privécollectie Magda Travaille

Oud-politieman schreef boek

Na het volgen van het BNMO-programma 'Schrijf je verhaal', begon oud-politieman Hessel Koopmans te werken aan een boek. In 'Waar blééf je nou...?' beschrijft hij zijn ervaringen bij het Korps Rijkspolitie in Friesland. Inmiddels werkt hij aan een tweede boek waarin hij beschrijft hoe hij door zijn werk PTSS opliep. "Dat was erg heftig."

Foto: Jan Peter Mulder

Colofon

Jaargang 84, 2024, nummer 5

De Kareoler is een uitgave van de BNMO, de bond voor beschadigde militairen en andere geüniformeerden. Het blad verschijnt zeven keer per jaar en wordt gratis toegezonden aan leden van de BNMO.

Beschermvrouwe

Prinses Beatrix

Hoofdbestuur BNMO

Algemeen voorzitter: Ronald Odenkirchen

Algemeen secretaris: Ruud van Brummelen

Algemeen penningmeester: Wim Jansen a.i. en Renee Wagemans a.i.

Projectgroep activiteiten: Joyce van Assen (i.s.m. Ingrid Reemer, afd. Noord-Holland en Jeannine Jansen BNMO-TVO)

Adviseur hoofdbestuur: Pieter Glas

Raad van Advies

Henk Timmer, Frank Marcus, Bert Bruins en Stan Klijnhout.

Adres

BNMO, Postbus 125, 3940 AC Doorn

tel: 0343-474110

e-mail secretariaat: info@bnmo.nl

www.bnmo.nl

Het IBAN-nummer van de BNMO is: NL22 ABNA 0420127631

Redactie

Ruud van Brummelen, Norbert Dekker, Fred Lardenoye, Ronald Odenkirchen en Jantine van Rosmalen

Aan dit nummer werkten mee

Joyce van Assen, Ad Fundum, Jeannine Jansen, Daniel Knegt, Willem Knook, Mediadesk Defensie, Jan Peter Mulder, Sanne Roes en Marleen Wegman.

Omslagfoto

Afghanistanveteraan en dienstslachtoffer Frans Geerlings.

Foto: Fred Lardenoye

Redactieadres

Redactie Kareoler, Postbus 1027, 6501 BA Nijmegen

tel: 024-3481069

e-mail: redactie@kareoler.nl

Ontwerp en vormgeving

Anima communicatie & vormgeving, Millingen aan de Rijn

Lithografie/druk

Senefelder Misset Doetinchem

© LJP Nijmegen/BNMO

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar worden gemaakt zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de redactie.

Leden lopen Sunset March

De Sunset March is inmiddels een wereldwijd bekend fenomeen, vergelijkbaar met de dagelijkse Last Post in het Belgische leger voor de gevallen van de Eerste Wereldoorlog. In Nijmegen wordt op stadsbrug de Oversteek dagelijks een korte mars gehouden, als eerbetoon aan de bevrijders van de Tweede Wereldoorlog. BNMO-leden liepen vorige maand de mars mee met 'veteraan van de dag' oud-aalmoezenier Eric van Rosmalen (foto, tweede van rechts).

18

Foto: Fred Lardenoye

En verder:

Kort en bondig 4
Nieuwsberichten

Wegwijzer 9
De soms lange juridische weg naar een MIP

'Iets doen aan de ellende op de wereld' 12
Interview met Afghanistanveteraan Frans Geerlings

Van de Bestuurstafel 14
Zichtbaar blijven tijdens transitie

Lotgenotencontact 16
Extra (sportieve) activiteiten in de herfst

Van de afdelingen 19
Nieuws, nieuwe leden en overlijdensberichten

Columns 23
Ad Fundum en Daniel Knegt

Geen defilé op Veteranendag in 2025

Het BNMO-detachement met vaandeldragers in het veteranendefilé dit jaar.

Foto: Jan Peter Mulder

Op de 21ste Veteranendag, op zaterdag 28 juni 2025, gaat het traditionele veteranendefilé niet door. In verband met de NAVO-top die in 2025 van 24 t/m 26 juni in Den Haag plaatsvindt, moest worden gekeken naar een alternatieve locatie voor de viering van Veteranendag. Deze is niet gevonden. De NAVO-top vraagt om de massale inzet van de politie en de tijdelijke afsluiting van delen van Den Haag. Volgens de gemeente Den Haag is het dan ook niet mogelijk om het defilé te laten plaatsvinden.

Het besluit heeft al tot veel kritiek geleid. Op sociale media wordt er schande van gesproken dat, uitgerekend in het jaar waarin 80 jaar Bevrijding wordt gevierd, er geen veteranendefilé kan plaatsvinden. Het Veteranen Platform, waarvan voorzitter Hans van Griensven deel uitmaakt van het Nationaal Comité Veteranendag, heeft zich neergelegd bij de afgelasting. Het VP denkt wel mee over het alternatieve programma dat het Nationaal Comité Veteranendag nog dit jaar bekend wil maken.

Herdenking 15 augustus

De Indië-herdenking in Doorn.

Foto: Jantine van Rosmalen

Op 15 augustus vond er, parallel aan de officiële herdenking in Den Haag, ook in Doorn een herdenking plaats van het einde van de oorlog in voormalig Nederlands-Indië en de capitulatie van Japan. Dat gebeurde in het kader van het BNMO-programma 'Ervaringen met Indië'. Dit programma is bedoeld voor Indiëveteranen/dienstsachtoffers en hun partners of weduwen uit de strijd tegen Japan in Zuidoost-Azië en de Bersiap-periode. Aan dit jaarlijkse programma kunnen ook BNMO-leden deelnemen die in of buiten de kampen hebben geleden onder de Japanse bezetting, dwangarbeid of deportatie.

In het meerdaagse programma kunnen de deelnemers via gespreksactiviteiten, sport, spel en creativiteit delen wat hun is overkomen en ervaringen uitwisselen over de impact die het op hen heeft gehad, en ook op tweede en derde generatie-gezinsleden kan hebben. Aan de herdenkingsdienst, geleid door aalmoezenier René Heinrichs, leverden BNMO-leden van wie sommigen de 95 jaar al zijn gepasseerd, een indrukwekkende bijdrage. Dat gold ook voor kinderen en kleinkinderen van oorlogsslachtoffers. Onder hen William Twiss, zorgcoördinator van het NLVi en zoon van een KNIL-militair. Ook als BNMO-medewerker heeft hij zich altijd voor deze specifieke doelgroep ingezet. De deelnemers werden ten slotte namens de BNMO toegesproken door algemeen secretaris Ruud van Brummelen.

Nieuwe vaste expositie Bronbeek

Minister Brekermans (l) opent de nieuwe tentoonstelling op Bronbeek.

Foto: Mediadesk Defensie

Op 16 augustus opende minister van Defensie Ruben Brekermans de nieuwe vaste tentoonstelling van het Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen en Museum Bronbeek. De oude expositie dateerde al van 2010. Aan de nieuwe tentoonstelling is ruim vier jaar gewerkt. De tentoonstelling is getiteld 'Door de ogen van ...' en geeft op veelal interactieve wijze een beeld van onze koloniale tijd in 'de Oost'. Nederlands-Indië was tussen 1816 en 1949 een kolonie van Nederland, de westelijke helft van Nieuw-Guinea bleef dat nog tot 1962. De verovering en het bestuur, de samenleving, oorlogen en de strijd om onafhankelijkheid; alles komt in de tentoonstelling aan bod.

Zoals de titel al doet vermoeden gebeurt dat vanuit verschillende perspectieven, zowel vanuit Indonesische als Nederlandse zijde, en heeft mede daardoor voor de nodige discussies gezorgd. Minister Brekermans benadrukte bij de opening het belang van deze tentoonstelling: "Ze daagt ons uit om het verleden te beschouwen vanuit een spiegel waarin we de complexiteit en de vele gezichten van onze geschiedenis kunnen zien. Dit helpt ons te beseffen dat de waarheid vaak gelaagd en ingewikkeld is. Want geschiedenis is geen simpele opsomming van feiten; het is een levend verhaal, dat ons aanzet om na te denken, om te begrijpen, en om de juiste beslissingen te nemen voor de toekomst."

Gewonde Oekraïense militairen maken drones

Minister Brekermans van Defensie helpt een gewonde Oekraïense veteraan met het maken van drones (r).

Foto: Mediadesk Defensie

Gewonde Oekraïense militairen, die in het MRC in Doorn revalideren, werken ook aan hun herstel met het maken van drones. Deze luchtvaartuigen worden vervolgens aan het front ingezet voor bewakings-, verkenning- en inlichtingenmissies. De workshops waarin veteranen leren om drones in elkaar te zetten worden georganiseerd door de stichting *DroneAid Collective*.

Volgens deze door Oekraïense Nederlanders opgerichte stichting draagt dit initiatief niet alleen bij aan de strijd tegen Rusland, maar is het ook van waarde voor de gewonde militairen zelf. Zij blijven zo betrokken bij de oorlog in hun land en krijgen tegelijkertijd de mogelijkheid om nieuwe technische vaardigheden te ontwikkelen. Tijdens de workshops leren ze de basisbeginselen van elektronica en praktische vaardigheden, zoals solderen.

Vorige maand hielp minister van Defensie Ruben Brekermans de veteranen een handje tijdens een door DroneAid Collective speciaal op het departement georganiseerde workshop. "Drones zijn niet meer weg te denken uit het moderne slagveld. Een bijzondere ervaring om vandaag zelf een drone te bouwen. Ik ben diep geraakt door de verhalen van de Oekraïense veteranen die aanwezig waren. Wij blijven vastberaden in onze steun aan Oekraïne, zo lang als nodig is. Dit is ook in het belang van onze eigen veiligheid," aldus de minister.

'Ik heb het allemaal apathisch

Zelf heeft Magda Travaille het nooit zo bijzonder gevonden wat ze heeft meegemaakt, maar naarmate ze ouder wordt komen de herinneringen steeds vaker naar boven. Met name rond 15 augustus, als het einde van de oorlog en de capitulatie van Japan wordt herdacht. Aan de Kareoler vertelt ze voor het eerst over haar ervaringen als kind in een Jappenkamp.

Hoewel Magda Travaille (89) steeds meer fysieke problemen heeft, is er met haar geheugen weinig mis. Zonder hapering vertelt ze voor het eerst over de ervaringen die zij als kind van eind 1942 tot begin 1946 in een zogenoemd Jappenkamp meemaakte. Ze werd in 1935 geboren in Nederland tijdens een verlof van haar vader die in het onderwijs in Nederlands-Indië werkte. "Dat deed hij vanuit de zending. Samen met een vriend, die chirurg was, gaf hij zich na een oproep op. Zo kwamen ze in Jogjakarta terecht. Om de vijf jaar kregen ze dan een jaar verlof. Hij gebruikte die tijd om er wat diploma's bij te halen." Als kind groeide ze op Java onbekommerd op met 'baboes' (Indische kinderopspasdames), totdat ook daar in december 1942 de oorlog uitbrak na de brute aanval van de Japanners op de Amerikaanse marinehaven Pearl Harbour.

Dodelijk ongeluk

Van het begin van de oorlog kan zij zich niet zoveel meer herinneren, want vlak daarvoor overleed haar vader. "Vanwege de Duitse bezetting mochten ze in 1941 niet meer met verlof naar Holland. Het was een dom ongeluk. Mijn ouderlijk huis had net als de andere huizen een garage en een gat waarboven de auto stond. Dat gat was net schoongemaakt, vanwege ongedierte, en de

planken lagen er nog niet over. Mijn vader pakte 's avonds in het donker de fiets en viel zo in dat gat. Hij had een darmperforatie, maar toen mijn moeder de dokter belde kreeg ze het advies om hem van een warme kruik te voorzien. Drie dagen later was hij dood." Magda was nog maar vijf jaar, te jong om naar de begrafenis te gaan. "Ik heb wel de koets met paarden waarin zijn doodskist lag, zien langskomen." Tot overmaat van ramp kwam haar moeder niet in aanmerking voor een weduwen- en wezenpensioen in Nederlands-Indië. "Daar zeiden ze: ga maar naar Holland. Maar daar werd het omgekeerde gezegd, dus de geldkraan was dicht."

Kamp 6

Met haar moeder en haar vier jaar oudere zus kwam ze op Midden-Java in Kamp 6 bij Ambarawa terecht. Dat ze er nauwelijks slechte herinneringen aan heeft, dankt ze aan haar beschermende moeder. "Ze heeft ons zoveel mogelijk weggehouden van de vervelende dingen van het kamp. Bijvoorbeeld dat jongens, en later ook meiden, ouder dan 15 jaar weg moesten naar een ander kamp. Het laat zich raden wat de meisjes te wachten stond. Mijn moeder had een kinderbijbel meegesmokkeld met plaatjes waar ze uit voorlas, of ze deed spelletjes met ons. De ellende verbloemde ze."

Extreem was ook dat we het eten moesten halen in dezelfde pan waarin we 's nachts plasten, omdat we de barak niet uit mochten.

Noodgedwongen verhuurde haar moeder het bij het huis behorende *rest house* aan Javaanse kinderen om toch wat inkomen te genereren.

De oorlog werd voelbaar, toen ze in december 1942 naar een Jappenkamp moesten. "Ik weet nog dat mijn moeder de Japanse vlag moest hijsen op het erf. En dat er helemaal geen contact meer was met Holland. Ook niet met mijn broer, die daar sinds 1939 naar school ging, omdat in Nederlands-Indië geen christelijk gymnasium was."

Volgens Magda was het kamp in Ambarawa ook zo'n beetje het enigste kamp waar geen martelingen plaatsvonden. "Ik keek op 15 augustus weer naar de uitzending van de herdenking in Den Haag van het einde van de oorlog en ik hoorde de verschrikkingen die mensen hebben meegemaakt. Op de een of andere manier is ons dat bespaard gebleven." Overigens werd er, net als bij de meeste oorlogsslachtoffers, naderhand nauwelijks over gesproken. "Ook terug in Holland niet. Ik heb mijn moeder

ondergaan'

Magda Travaille:
"Het was een geweldige
terugkeerreis."
Foto: Fred Lardenoye

er wel eens naar gevraagd, maar dan zei ze: nee, daar gaan we het allemaal niet over hebben. Wat geweest is, is geweest." Haar inmiddels overleden oudere zus heeft volgens Magda wel veel meegekregen van de ellende in het kamp. "Achteraf denk ik dat zij door haar ervaringen PTSS heeft opgelopen. Zij was zelfs een tijdje suïcidaal."

Kromme rug

Zelf heeft ze de tijd in het kamp als kind apathisch ondergaan. "Mijn oudere zus vertelde me later dat ik altijd wat wezenloos voor me uit zat te staren, met twee vingers in mijn mond. Wel heeft ze mij uit die kinderbijbel leren lezen, want school was er natuurlijk niet." Toch herinnert zij zich nog minder leuke dingen van het kamp. Zo moesten de meisjes en vrouwen elke ochtend op appel staan. "Je mocht je nauwelijks bewegen. Er werden door de Japanse bewakers ook wel klappen aan de vrou-

de barak niet uit mochten." Met zand en gras probeerde Magda elke ochtend de pan schoon te maken. Zij had ook als taak om elke dag de tuin te wieden. "Dat heb ik ruim drie jaar lang op mijn knieën moeten doen. Daar heb ik de vergroeiing in mijn rug aan te danken, waardoor ik krom loop." Verder staan de latrines haar nog bij. "Dat waren gewoon een paar planken boven een kuil, waar je op je hurken boven moest hangen. Mijn moeder

Bersiap

De capitulatie van Japan in augustus 1945 kan zij zich goed herinneren. "Iedereen was in een jubelstemming. De vrouwen gingen naar de appelplaats en zongen het Onze Vader." Maar de oorlog bleek nog niet voorbij. De zogeheten Bersiap-periode, waarin veelal jonge Indonesiërs een bloedige opstand ontke- tenden tegen het koloniale Nederland, brak uit. "Wij mochten het kamp niet uit, want dat was te gevaarlijk. Op een gegeven moment werd het kamp ook beschoten, de situatie werd steeds nij- pender en de beschietingen steeds he- viger." Het toeval wilde dat haar moeder in het ziekenhuis lag en zij met haar zus bij 'tante' onder het bed sliep. De beschietingen hielden aan, met uit- eindelijk afschuwelijke gevolgen. "In de barak lagen we met vier meisjes, met matrassen over ons heen ter bescher- ming. De moeders waren niet bij ons,

Toen tilde ik haar rokje op en zag ik hoe haar darmen als slangetjes uit haar buik kwamen.

wen uitgedeeld als ze niet gehoorzaam waren. We kregen elke dag een steeds kariger hoeveelheid rijst waarin je de stukjes groente met een vergrootglas moest zoeken. Extreem was ook dat we het eten moesten halen in dezelfde pan waarin we 's nachts plasten, omdat we

moest altijd mee, want ik was bang dat ik erin zou vallen." Ze had wel een vriendinnetje, Marietje Griffioen, een van de twee dochters van een vriendin van haar moeder in het kamp. "Mijn zus en ik zeiden 'tante' tegen haar moeder."

dat weet ik nog. Marietje zei op enig moment: 'Ik heb zo'n pijn in mijn buik!' Toen tilde ik haar rokje op en zag ik hoe haar darmen als slangetjes uit haar buik kwamen. Zij is ter plekke overleden."

Kampongs

Ze herinnert zich hoe ze vervolgens halsoverkop in jeeps moesten stappen om naar Semarang te vluchten. "We zijn door brandende kampongs gereden. We zagen hoe een van de jeeps werd geraakt en uit elkaar spatte. Dat was echt heel eng." Na een korte nacht in een groot huis werden ze met een boot naar het Engelse kamp Candy op Ceylon gebracht. "Daar zijn we wat langer gebleven en werden we opgevangen. Op mijn elfde kreeg ik daar voor het eerst weer onderwijs." Met de Willem Ruys, bekend als militair transportschip, keerden ze terug naar Nederland. Tijdens een stop bij het Britse legerkamp in Ataka, aan het Suezkanaal, werden ze van kleren voorzien voor de winter van 1946.

Magda Travaille en Ad Bouterse tijdens de terugkeerreis naar Java. Foto: privécollectie Magda Travaille

Ondanks een flinke onderwijsachterstand doorliep ze later de analytische school en werkte ze lange tijd als bacteriologisch analist in diverse ziekenhuizen. Haar persoonlijke leven verliep met de nodige hobbels. Van haar

Magda Travaille (derde van rechts) in 1946 als 11-jarig meisje in het kledingdepot van Ataka. Rechts naast haar haar moeder en oudere zus. Foto: privécollectie Magda Travaille

eerste man, met wie zij vier kinderen kreeg, is zij gescheiden. Later trouwde ze met een man van wie ze haar huidige naam heeft, en met wie ze 'een geweldig huwelijk' had. Twee van haar kinderen kwamen echter te overlijden. Haar dochter op 51-jarige leeftijd door een ongelukkige val van een paard, en een van haar zoons al heel jong door een gevaarlijk spelletje met fatale afloop.

Terug

Naarmate ze ouder wordt, komen de herinneringen aan haar tijd als kind in het Jappenkamp steeds vaker terug. "Ik heb ook de behoefte om met mensen te praten die weten hoe het is om gevangen te zitten." Haar tweede man was samen met Nieuw-Guineaveteraan en BNMO-lid Ad Bouterse actief in een kerkelijke zendingscommissie. Na het overlijden van haar tweede man vroeg

ze Bouterse wanneer hij weer naar Nieuw-Guinea en Indonesië zou gaan. "Hij ging daar vaker naar toe. Maar hij gaf aan dat hij niet alleen wilde. Toen zei ik dat ik wel mee zou gaan." Het werd een gedenkwaardige reis in 2019. "We zochten onder meer naar mijn ouderlijke huis in Jakarta, en dat bleek er, in tegenstelling tot het kamp, nog wel te zijn. Het is nu een centrum voor Baptisten waar kerkdiensten worden gehouden." Veel indruk maakte het graf van Marietje dat Magda terugvond op een immens kerkhof. Ze wijst op de foto in het album van de terugkeerreis waarop een kruis op een verzamelgraf van Ambarawa te zien is met de naam M.W. Griffioen. Ze heeft erbij geschreven: 'Zij was een jaar jonger dan ik en had mooi rood, gekruld haar.' Magda zegt terugblikkend: "Het was een geweldige terugkeerreis. Daar ben ik een stuk rustiger van geworden." ■

Toekenning van MIP of voorziening kan jaren duren

Geduld opbrengen en doorzetten

Het zal veel van onze lezers zeker bekend voorkomen: een aanvraag om toekenning van een invaliditeitspensioen (MIP) of een voorziening vraagt vaak veel geduld, voordat er een besluit komt van de instantie waar de aanvraag is ingediend. Als er dan een besluit komt en je bent het er niet mee eens, dan kan er nog over geprocedeerd worden. Dan duurt het zo weer maanden of zelfs jaren vóór er een besluit is. Een voorbeeld uit de praktijk.

In 2006 en 2007 wordt ons BNMO-lid uitgezonden naar Afghanistan. De tolk heeft als taak om voor de aanwezige Nederlandse militairen te tolken en gesprekken van de Taliban af te luisteren. Vaak worden de tolkdiensten onder moeilijke omstandigheden buiten de poort verricht. Zo komt de patrouille waarvan de tolk deel uitmaakt regelmatig onder vuur te liggen, met soms ernstig gewonden en vaak heel veel stress tot gevolg. Ook binnen de poort is het als gevolg van vijandelijk vuur soms nodig om een veilige plek zoeken.

Terug in Nederland

Als de tolk na de uitzending terugkeert naar Nederland lukt het hem niet om z'n leven weer op de rails te krijgen. Wat volgt, is een lange periode van gezondheidszorg en hulpverlening. Zijn contract met Defensie wordt in september 2007 niet verlengd.

In 2014 gloort er hoop als hij weer door Defensie in dienst wordt genomen. Wel wordt hij door Defensie direct ziekgemeld en er volgt onderzoek en behandeling. Nadat er in mei 2016 een medisch onderzoek naar dienst(on)geschiktheid heeft plaatsgevonden, wordt hij in september 2016 toch weer ontslagen uit militaire dienst.

Beslissing

Ruim twee jaar na dit medische onderzoek komt dan eindelijk, het is inmiddels eind oktober 2018, de beslissing over de toekenning van een militair invaliditeitspensioen (MIP). De tolk krijgt met ingang van 1 juni 2018 een MIP voor zijn psychische aandoening (PTSS) als gevolg van de uitzendingen naar Afghanistan. Voor de gehoorschade en het oorsuizen, waarvan hij al vanaf zijn uitzendingen last heeft, wordt geen dienstverband aangenomen.

In 2018 onderhandelt zijn advocaat met Defensie over een vergoeding voor de restschade. Dit resulteert in een kleine schadevergoeding die hij onder druk van de omstandigheden noodgedwongen accepteert. Hiervan betaalt hij zijn schulden en de advocaat. Voor de tolk zelf blijft nauwelijks een cent over.

Toch dienstverband

In augustus 2020 vraagt de tolk een verhoging van zijn MIP voor zijn gehoor-

schade en oorsuizen aan. Het verzoek wordt door Defensie weer afgewezen. Hiermee is de tolk het niet eens, want zijn problemen doen zich immers al vanaf zijn uitzendingen voor. Met hulp van de BNMO wordt bezwaar gemaakt en voor de gehoorandoeningen wordt dan tóch dienstverband aangenomen. Er blijft echter verschil van mening over de ingangsdatum van de verhoging. De gang naar de rechtbank levert niet het gewenste resultaat op, waarna een hoger beroep bij de Centrale Raad van Beroep volgt. Terwijl de procedure hier nog loopt, komt Defensie de tolk al een eind tegemoet. Met een nieuw besluit wordt het hogere MIP toegekend met ingang van 1 juni 2018.

Iedereen die bij een dergelijk proces betrokken is, moet goed beseffen dat dit veel van iemand vergt en tevens herstel in de weg kan staan. Doorzetten of niet blijft altijd een moeilijke afweging en beslissing. Voor advies kun je zoals altijd bij de BNMO terecht. ■

Vragen?

Heb je vragen over deze informatie of heb je een andere juridische vraag dan kun je deze stellen via de mail: jz@bnmo.nl onder vermelding van je naam, contactgegevens en lidmaatschapsnummer. We proberen je zoals altijd zo snel en zo goed mogelijk te antwoorden en te adviseren.

‘Wij zijn ook mensen met

Na het volgen van het BNMO-programma ‘Schrijf je verhaal’, begon oud-politieman Hessel Koopmans te werken aan een boek. In ‘Waar blééf je nou...?’ beschrijft Koopmans zijn ervaringen bij het Korps Rijkspolitie in Friesland. Inmiddels werkt hij aan een tweede boek waarin hij beschrijft hoe hij door zijn werk PTSS opliep.

In een zonovergoten Grou ontmoeten we Hessel en Maaike Koopmans. Hessel (65) is auteur van het boek ‘Waar blééf je nou ...?’ Daarin verhaalt de oud-politieman over vijftig belevenissen uit zijn tijd bij de Rijkspolitie in en rond Franeker. In het blad Fries Nieuws wordt hij gepresenteerd als ‘de Appie Baantjer van Friesland’. Dat maakt nieuwsgierig, dus we branden los.

Hessel, gefeliciteerd met je boek ‘Waar blééf je nou ...?’ Hoe beroemd ben je nu?

“Haha, nou beroemd..., dat is maar een momentopname. In de omgeving ben ik nu redelijk bekend. Ik word regelmatig aangesproken door mensen die mijn boek hebben gelezen of me herkennen naar aanleiding van een interview door Omroep Fryslân. Mijn boek vond daarna gretig aftrek, omdat lokale bewoners er veel in herkennen. Ook collega’s reageren heel positief.”

Wie is Hessel Koopmans?

“In 1979 ben ik bij de Rijkspolitie begonnen, standplaats Franeker, tot medio 1993. Ik heb in die tijd ook bij de ME en de aanhoudingseenheid gezeten. In 1993 ben ik overgestapt naar de Forensische Opsporing voor de provincies Friesland, Groningen en Drenthe. Na veertig dienstjaren viel ik rond Kerst 2018 uit met de diagnose PTSS. Medisch ontslag volgde in 2021. Sinds een

paar jaar woon ik met mijn vrouw Maaike en onze hond met veel plezier hier aan de haven in Grou.”

Wat doe je nu zoal?

“Met onze boot genieten we van het mooie weer, en we doen zoveel mogelijk leuke dingen. Tussentijds ben ik vrijwilliger bij een biologische boer, gastheer bij de plaatselijke VVV, stuurman bij het lokale dames roeiteam en werk ik namens de BNMO-afdeling Politie mee aan workshops over PTSS aan de Poli-

Ik wil met mijn boeken mensen iets meegeven van wat een diender allemaal meemaakt

tieacademie in Drachten. En natuurlijk is er het schrijven. Mijn deelname aan het BNMO-programma ‘Schrijf je verhaal’ gaf het zetje dat ik nodig had.”

Je bent een druk baasje. Komen er nog meer boeken aan?

“Jazeker. Ik ben nu met mijn tweede boek bezig. Dat gaat over mijn tijd bij de Forensische Opsporing. Het wordt een biografie die meer de diepte ingaat over mijn PTSS. Ik hoop het dit jaar af te hebben en dat het collega’s die dit werk doen helpt om ze te behoeden voor PTSS.”

Vanwaar die schrijflust?

“Je maakt zoveel mee. Ik zei altijd: ‘Ik kan er wel een boek over schrijven.’ Nu doe ik dat echt, en vooral om dingen van me af te kunnen schrijven. Ik wil met mijn boeken mensen iets meegeven van wat een diender allemaal meemaakt. Dat we ook mensen met emoties zijn. Ik vind schrijven leuk, en het houdt me van de straat.”

Welk verhaal van dit boek doet jou het meeste?

“Dat van de oude vrouw die al enkele dagen met een gebroken heup onder haar bed bleek te liggen. Toen ik via een raam haar huis letterlijk binnen tuimelde, lag ik meteen oog in oog met

haar. Ik had verwacht een dode aan te treffen, maar het eerste wat ze zei was: ‘Waar blééf je nou...?’ Vandaar de titel van mijn boek. Zo’n voorval raakt me, want het gaat om de menselijkheid in het werk en wat je op zo’n moment voor iemand betekent. Daarmee maak je het verschil. Je gevoel laten spreken is belangrijk in het politiewerk, maar dat houdt ook in dat je je dingen aantrekt.”

Ja, want uiteindelijk kom je toch jezelf tegen en val je uit door PTSS.

“Dat was erg heftig. Ik verkeerde in crisis, maar kreeg daardoor wel gelijk de

emoties'

juiste hulp. Die duurde zo'n 1,5 jaar. EMDR heeft me veel gebracht en geholpen. Door een terugval ben ik weer zes maanden behandeld en leerde ik 'het omgaan met'. Al met al ben ik nu redelijk opgedroogd. Ik houd me nu veel bezig met spiritualiteit, met *Quantum-Touch* (helen met je handen, red.) en mediteren. Ik geloof in het jezelf kunnen herstellen."

Hoe kwam je bij de BNMO terecht?

"Via het 24/7-loket en maatschappelijk werk van het Nederlands Veteranen-instituut. Sinds 2019 ben ik lid van de BNMO. Wij ervaren de BNMO als heel positief en helend. De BNMO was voor ons echt een eye-opener. Het voelt daar als een warme deken die helpt, zonder dat je iets hoeft uit te leggen. We hebben al tal van verdiepende programma's gevolgd en Maaïke ook speciale partnerprogramma's. Dat doet ons goed."

Zouden niet alle lotgenoten lid van de BNMO moeten worden?

"Ik vind van wel. Zo jammer als je daar tegenaan loopt te hikken of het nut er niet van inziet. De programma's doen ertoe en er is voor ieder wat wils. Ik heb onder meer paardencoaching en mindfulness gedaan. Zo heeft het lidmaatschap mij zelfs geholpen bij mijn behandeling."

Wat zijn je ervaringen met de Nationale Politie (NP) sinds je ziek bent geworden?

Hessel Koopmans: 'Ga geen trauma uit de weg.'

"Dat is een beetje tweeledig: van de collega's ontving ik veel warmte en begrip, maar vanuit de organisatie niets. Die pretendeert iets voor je te doen, maar de juridische afhandeling helpt je beslist niet. Die geeft veel stress en frustratie. Ik heb de indruk gekregen dat de NP daarop juist aanstuurt en zo misbruikt voor eigen voordeel."

Als je terugkijkt, wat heeft je dan de meeste pijn bezorgd?

"Dat ik mijn partner veel tekort heb gedaan. Dat verdiende ze niet, maar ik had het niet in de gaten. Ik voel me daar nog steeds schuldig over."

Hoe ervaar jij dat, Maaïke?

"Hessels ziekteproces heeft mij heel veel energie en stress gekost. We zaten op een punt dat óf hij aan zichzelf zou gaan werken óf dat ik weg zou gaan bij hem. Het was constant op eieren lopen om voor de kinderen alle ellende zoveel mogelijk te camoufleren. Mijn glas was altijd halfvol, dat van Hessel

halfleeg. Zo negatief allemaal, en dat past helemaal niet bij me. Onze kinderen bemerkten de spanning tussen ons, het korte lontje, het snel flippen over van alles. Zij ageerden daartegen. Hessels keerpunt was het bewustzijn in gedrag, door eerlijk te zijn tegenover zichzelf en te kijken hoe het anders kon. Feitelijk terug naar de oorsprong. We zijn door schade en schande wijs geworden, maar kunnen nu weer met goede moed vooruitkijken."

Pffft, heftig hoor. Hessel, wat is jouw advies aan lotgenoten die dit lezen?

"Ga vooral diep bij jezelf te rade en ga geen trauma uit de weg. Verlies je partner/ kinderen/ naasten daarbij niet uit het oog en vul elkaar aan. Ook zij kunnen je helpen. Accepteer dat je ziek bent geworden van je werk. Dat is geen schande. Bewaak je grenzen en probeer anders naar dingen te kijken. Uiteindelijk word je daar een beter mens van!" ■

'Ik wil wat doen aan de ellende in

Sinds hij met functioneel leeftijdsontslag is, heeft Afghanistanveteraan Frans Geerlings het alleen nog maar drukker gekregen. Zo is hij voorzitter van de Vereniging van Jonge Veteranen, rijdt dagelijks diensten als vrijwillige taxichauffeur voor kinderen met een beperking en is sinds kort penningmeester en tijdelijk secretaris van de BNMO-afdeling Gelderland. "Ik kan niet stil zitten."

Dat penningmeester Frans Geerlings (64) van de BNMO-afdeling Gelderland zo actief is als vrijwilliger kan geen toeval zijn. Hoewel zijn huidige echtgenote Jaqy Lobry (61) fysieke beperkingen heeft als gevolg van een ongeluk, is ook zij inmiddels actief als contactpersooncoördinator (Coco) in de afdeling Gelderland van de BNMO. En dan is er nog zijn dochter Sanne Driessen uit zijn eerste huwelijk die voorzitter is van de stichting Veteranen Kids (zie de *Kareoler* 1-2024). Geerlings: "Tijdens bijeenkomsten hier in Gelderland bundelen we dan ook de krachten om aan promotie te doen. Het is tevens een ideale combinatie om activiteiten te organiseren."

Beroepsmilitair

Zoals zovelen vulde Geerlings in 1975 het bekende bonnetje in de Veronica-gids in om Kort Verband Vrijwilliger of Technisch Specialist te worden bij Defensie. "Na de lagere technische school had ik door kunnen gaan op de MTS, maar bij Defensie kon ik naar de KMS en kreeg al gelijk salaris. Bovendien was ik van de dienstplicht af." Het was het begin van een 43-jarige carrière in de krijgsmacht, grotendeels als elektrotechnicus bij de verbindingen. Daarbij zag hij niet alleen het grootste deel van militair Nederland, inclusief de mobilisatiecomplexen, maar ging hij ook meermalen de grens over. "Eind

jaren tachtig werkte ik in Duitsland als monteur aan de veldradar met standplaats Seedorf. In 1991 kwam ik weer terug in Nederland op de Frederikkazerne in Den Haag." Van daaruit werkte hij tot 1995 aan telefooncentrales en vervolgens kwam hij terecht bij het NATO-satellietstation in Schoonhoven. "Dat was een 'nationale internationale' plaatsing. De staf zat bij AFCENT in Brunssum maar het betrof de onderlinge communicatie van NAVO-landen, ook ten tijde van de conflicten in de Golf en Joegoslavië die toen ontstonden."

Bosnië

Het leidde eind 1996 tot zijn eerste uitzending naar Sarajevo. "Ik werd op de staf geplaatst als satelliet-verantwoordelijke, want als monteur weet je ook de frequenties van Up en Down links en alles wat nodig is voor die communicatie. Het was een hele aparte ervaring, je werkt met allerlei nationaliteiten. In onze tijd werd er gezegd dat er niet meer geschoten werd, maar je hoorde van alles," zegt hij nuchter terugblikkend. "In mijn tijd werd de locatie voor de overgang van de missie IFOR naar SFOR gereed gemaakt op het vliegveld Llidža, maar dat moest eerst mijnenvrij gemaakt worden. Mijnen langs de weg waren sowieso een voortdurend gevaar." Hoewel hij geen problemen overhield aan de missie kostte het hem wel zijn huwelijk.

Na terugkeer kwam hij meer in de personeels sfeer terecht in Den Haag bij DPO-KL, wat later weer een plaatsing opleverde bij het 'parse' Dienstencentrum Human Resources (DCHR) in Enschede. "Ik heb daar twee jaar gewerkt en daarna keerde ik terug naar de verbindingen in Soesterberg. Ook weer met telefooncentrales en netwerk-knooppunten, maar ook met het systeem C2000 waarbij ik ook buiten de krijgsmacht werk verricht heb."

Afghanistan

Voordat hij in 2017 met functioneel leeftijdsontslag (FLO) ging, werd hij nog een keer uitgezonden. In die tijd werden oudere officieren en onderofficieren naar Afghanistan uitgezonden om Afghanen bij te brengen hoe ze moesten plannen en hoe ze onderhoud moesten laten uitvoeren, het zogeheten OMLT-team. "Want ze kregen veel materieel van de Amerikanen, maar dan gebruikten ze dat tot iets stuk was en dan namen ze weer nieuw materieel. Wij Nederlanders bleken de kracht te hebben om ze dat aan te leren, zonder hen een minderwaardigheidscomplex te geven." Zo zat hij in 2009-2010 nog een half jaar in Tarin Kowt op Kamp Holland. Na terugkeer op zijn oude functie werd hij in 2012 vanuit Den Haag gebeld met de vraag of hij alsnog kapitein wilde worden. "Dat kon omdat ik via het technisch middenkader, vergelijkbaar

de wereld'

met de oude vakofficier, luitenant was geworden. Ik dacht: waarom ik? Maar ze zochten iemand die zowel van verbindingen als van antennetechnieken verstand had. Het ging om de afdeling elektronische oorlogsvoering in 't Harde. Dat werd mijn laatste functie."

Jonge veteranen

Nog tijdens zijn plaatsing in 't Harde werd hij penningmeester van de Vereniging Jonge Veteranen (VJV) en sinds 2018 is hij daar ook voorzitter van. "Mijn voorganger Patrick van Meenen heeft mij daarvoor gevraagd vanwege de continuïteit. Hij kreeg het zelf te druk met andere activiteiten en zijn gezin. We hebben nog wel even getwijfeld over de naam van de vereniging, maar het gaat om de missies die we gedraaid hebben en dat zijn jonge missies. We zetten ons ook in voor meer erkenning."

Met dat laatste heeft hij zelf ervaring, want het duurde even voordat zijn dienstsaandoening erkend werd. "Ik had een gehoorbeschadiging opgelopen in al die klimaatkamers waar ik moest werken op de MOB-complexen. Daar zaten oudere airco's die enorm veel lawaai maakten. Ik hoorde op een gegeven moment zo slecht dat ik tijdens vergaderingen andere dingen opschreef dan er gezegd werden." In 2008 werd de diagnose gesteld en sindsdien gebruikt hij gehoorapparaten.

Frans Geerlings met zijn echtgenote Jaqy Lobry: 'In Gelderland bundelen we de krachten'

Secretaris

Nadat hij met FLO was, werd hij in 2017 lid van de BNMO. Met zijn tweede vrouw Jaqy Lobry woonde hij toen nog nabij Rotterdam en zij werden ingedeeld bij de afdeling Zuid-Holland. Lobry: "We volgden BNMO-programma's en gingen ook wel naar afdelingsbijeenkomsten, maar ik ben niet zo van de bingo. Toen we verhuisden naar Gelderland bleken daar ook andere, voor ons aantrekkelijker activiteiten georganiseerd te worden."

Toen Geerlings dit voorjaar werd gevraagd om toe te treden tot het nieuw te vormen afdelingsbestuur in Gelderland had hij wel wat aarzelingen. "Ook al omdat ik al zoveel dingen doe. Maar toen Gwenda de Graaf in maart tot voorzitter werd gekozen, heb ik aangegeven dat ik wel penningmeester wilde worden. Dat is voor mij het minst belastende."

Dienstslandoffers

Met ook nog de diensten die hij draait als vrijwillig taxichauffeur voor het ver-

voer van kinderen met een beperking leidt hij een druk postactieven bestaan. "Ik moet wat te doen hebben, ik kan gewoon niet stil blijven zitten. Daar komt bij dat ik, ook in Bosnië en Afghanistan, zoveel ellende op de wereld heb gezien, dat ik met mijn kennis en kunde een steentje bij wil dragen om het beter te maken. Dat geldt zowel naar de leden toe van de VJV als die van de BNMO. Overigens zijn sommigen van beide lid en kan ik daar ook extra ondersteuning in geven."

Hoewel hij zelf ook veteraan is, vindt hij dat diensslachtoffers er sinds de veteranenwet wat bekaaid af zijn gekomen. "Ook zij moeten ondersteund worden en dat wordt eigenlijk vergeten door het ministerie van Defensie. Dat de BNMO nu bereikt heeft dat er een draaginsigne komt voor diensslachtoffer en dat de minister het toekennen van de veteranenstatus opnieuw gaat bezien, vind ik dan ook een hele goede zaak." ■

Transitie wordt voorbereid

In het zomerreces is de BNMO op vele fronten actief geweest. In het najaar zal dat niet anders zijn, want er wordt door het hoofdbestuur hard gewerkt aan de toekomst van de BNMO. Van belang is dat de BNMO in deze transitie zichtbaar blijft, ook met het oog op de herdenkingen en vieringen van 80 jaar bevrijding, die inmiddels begonnen zijn. De toezegging van Defensie voor een speciaal draaginsigne voor dienstsachtoffers wordt ondertussen in nauw overleg met de BNMO ingevuld. Dat al dit werk van de BNMO niet onopgemerkt blijft, blijkt uit de benoeming tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau van oud-humanistisch raadsman Bart Hetebrij, die zich ook al 25 jaar inzet voor onze leden.

Het is fijn om te zien dat er veel activiteiten zijn rondom de herdenkingen, niet alleen voor veteranen maar zeker ook breder gedragen. Ook de bevrijding, die in september 1944 begon in de zuidelijke Nederlanden, behoort daarbij, evenals het tachtigjarig bestaan van de BNMO in augustus 2025. Inmiddels is het een en ander begonnen met de herdenking in het Limburgse Mesch, waar de geallieerden 80 jaar geleden op 12 september als eerste binnenkwamen om aan de opmars van de bevrijding te beginnen. Komende maanden en volgend jaar zijn er vele herdenkingen en festiviteiten en onze afdelingen, zowel bestuursleden als andere vrijwilligers, zullen de BNMO daarbij zoveel als mogelijk vertegenwoordigen.

Sunset March

Zo heeft de BNMO acte de présence gegeven bij de Sunset March te Nijmegen. De Sunset March is sinds 19 oktober 2014 een dagelijks eerbetoon aan de geallieerde militairen, die gevochten hebben voor de vrijheid van Nederland. Graag willen wij onze afdelingsbesturen en de andere vrijwilligers complimenteren die het meelopen van deze bijzondere mars op 25 augustus, de dag dat de BNMO is opgericht in 1945, mogelijk hebben gemaakt. En

BNMO-leden herdenken na de Sunset March de gevallen. Foto: Joyce van Assen

natuurlijk de leden die hieraan hebben deelgenomen en de BNMO op deze wijze zichtbaar hebben gemaakt. Dank ook aan de oud-aalmoezenier Eric van Rosmalen en aalmoezenier Sanneke Brouwers van het NLVi voor hun bijdrage. Op social media is het een en ander al goed weergegeven en in deze Kareoler staat een uitgebreid verslag (zie pagina 18).

Externe contacten

De BNMO is betrokken bij diverse ontwikkelingen en onderzoeken zoals de 'doelmatigheid' van letsel- en schade-uitkeringen vanuit de Algemene Rekenkamer en het onderzoek dat

wordt uitgevoerd door de Nationale Ombudsman naar de bijzondere zorg voor relaties van veteranen en dienstsachtoffers. Voor dit laatste onderzoek wordt onder meer gebruik gemaakt van de ervaringen van onze leden. Veteranenombudsman Reinier van Zutphen zal in de laatste Kareoler van dit jaar uitgebreid ingaan op de resultaten van het onderzoek en de aanbevelingen aan het ministerie van Defensie die daaruit voortvloeien.

Haalbaarheidsonderzoek

Zoals eerder in deze rubriek is vermeld, verloopt het zogeheten 'Haalbaarheidsonderzoek' als vervolg op het

onderzoek naar de toekomstbestendigheid van de BNMO voorspoedig. Vanaf medio september hopen wij als bestuur de eerste uitkomsten te kunnen bespreken.

Toekomst BNMO

De gesprekken met het ministerie van Defensie en Vfonds verlopen constructief doch ook intensief waar het gaat om de toekomstbestendigheid van de BNMO als belangenbehartiger en -tot nu toe- bedenker en opdrachtgever van de begeleidingsprogramma's. Nu het ministerie van Defensie meer verantwoordelijkheid wil gaan nemen voor alle diensslachtoffers is het van belang om de rol en positie van de BNMO daarin goed te waarborgen.

Diensslachtoffers

Wij zijn als bestuur blij met de toezegging van een speciaal draaginsigne voor diensslachtoffers door het ministerie van Defensie, daar is in onze Kareoler al het nodige over geschreven. Op dit moment hebben wij met het ministerie contact om tot een breed gedragen ontwerp te komen en het toekenningsbeleid nader in te vullen. Dit insigne zal hetzelfde draagrecht worden toegekend als de bekende veteranenspeld, c.q. het veteranen draaginsigne. Naar verwachting zal nog in 2024 het resultaat bekend worden gemaakt en wij gaan ervan uit dat spoedig daarna ook de uitreiking, c.q. verstrekking van het draaginsigne kan gaan plaatsvinden.

Activiteiten

Wij zijn blij met de vele positieve reacties op onze nieuwe website waarop u ook diverse activiteiten aantreft, die wij als BNMO aanbieden naast de begeleidingsprogramma's. Graag nodigen wij

u uit om deze pagina te bezoeken. De afdelingen nodigen wij van harte uit om tijdig de nodige content aan te leveren zodat wij met elkaar zo optimaal mogelijk worden geïnformeerd. Ook de verslagen van bijeenkomsten en activiteiten, in woord en beeld, kunnen worden aangeleverd en gedeeld.

Staat er een activiteit op onze website waar u graag aan wilt deelnemen? Dan kunt u zich via dezelfde pagina direct aanmelden! Scan de QR-code en u krijgt een overzicht van alle activiteiten die de BNMO dit jaar nog organiseert (zie ook pagina 16 en 17).

Ridder van Oranje

Op 2 september ontving oud-humanistisch geestelijk verzorger Bart Hetebrij uit handen van Abel Reitsma, locoburgemeester van de gemeente Leeuwarden, een Koninklijke Onderscheiding. Bart is tot zijn eigen verrassing benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau, onder meer omdat hij als eerste zorg verleende aan Dutchbat III-veteranen, waar hij als humanistisch raadsman zelf deel van uitmaakte. Zo was hij ook al zo'n 25 jaar geleden betrokken bij gesprekken tussen Indiëveteranen en Dutchbatveteranen die de BNMO in Doorn organiseerde. Voor de BNMO zou hij actief blijven, onder meer als wegbereider voor het toelaten van andere geïnformeerden tot de BNMO en als begeleider van diverse programma's voor Nieuw-Guineaveteranen. Ook nu nog begeleidt hij programma's van de BNMO-afdeling Politie, zoals de Workshop Moral Injury die hij mede ontwikkeld heeft. Wij feliciteren Bart van harte met deze mooie erkenning! ■

Bart Hetebrij heeft een Koninklijke onderscheiding ontvangen van loco-burgemeester Abel Reitsma van Leeuwarden. Foto: Gemeente Leeuwarden

Extra activiteiten in

Buiten de mogelijkheden die het programma-aanbod 2024 biedt, zijn er in de herfst en nog enkele eendaagse activiteiten waarin nog ruimte is. Je kan gaan wandelen, modelbouwen of fotograferen met je smartphone. Ook liefhebbers van het (mountain) biken en survivalrunnen komen aan hun trekken. Dus aarzel niet en schrijf je in!

Workshop Modelbouw

Tijdens de workshop Modelbouw op zaterdag **28 september** krijg je materialen (inclusief een pakket) en uitleg om eens te ervaren wat modelbouw voor je kan doen. Voor velen van ons geeft modelbouw een stukje rust door je te focussen op jouw project. Heb je altijd al gedacht dat je het eens wilde proberen en is het er gewoon nog niet van gekomen? Dan is het zaak om snel te reageren, want de workshop is speciaal bedoeld voor mensen die nog niet zo veel ervaring hebben met modelbouw.

Wandelen met de boswachter

Wil je eens met een andere blik genieten van de bossen rondom Doorn? Dit is je kans! De boswachter (ook BNMO-lid) neemt je op **5 oktober** mee in onze prachtige bossen. Je maakt een wandeling door de Kaapse Bossen die liggen bij Doorn, midden in het Nationaal Park Utrechtse Heuvelrug. Een glooiend bosgebied vol natuurschoon en cultuurhistorie. De boswachter leidt ons langs beukenlanen, bospaadjes en boswallen en vertelt je leuke weetjes. Ondertussen is er natuurlijk alle ruimte om ook onderling contacten te leggen en ervaringen uit te wisselen. Kortom: rust, ontspanning, nuttige info en gezelligheid.

Fotograferen met smartphone

Wil je betere en creatievere foto's maken met je eigen smartphone? Dan is dit iets voor jou! Deze eendaagse activiteit is bestemd voor BNMO-leden en partners en vindt plaats op zaterdag **19 oktober**. De workshop staat onder leiding van Maarten van Apeldoorn, een professioneel fotograaf en videograaf uit Den Haag. Zijn werk is gepubliceerd door National Geographic, Samsung Nederland, Fujifilm Global en vele andere media. Maarten deelt graag zijn kennis en passie voor (smartphone) fotografie, dus aan enthousiasme zal het niet ontbreken!

de herfst

ATB-workshop

Op **9 november** kun je weer veel leren over het onderhoud van je All Terrain Bike (ATB). Of je nu een beginnende fietser bent of een met veel ervaring, tijdens deze workshop geeft een ervaren instructeur van Maintec Vakschool je veel informatie over de verschillende mogelijkheden. Welk onderhoud kun je eigenlijk prima zelf doen? Deze dag staat in het teken van onderhoud, reparatie, afstellen derailleur, vervangen ketting, kabels en tandwielen en waar op te letten bij aanschaf van een fiets. Na theoretische informatie ga je na de middagpauze zelf aan de slag. (JvA)

Survival Clinic

Zin in een sportieve uitdaging? Doe dan mee met de Survival-clinic voor BNMO-leden en introducés op zondag **3 november!** Hij wordt gegeven door Buddy2sur5, een survivalrun-groep waarbij verder wordt gekeken dan de fysieke uitdaging. Daarbij staan het mentale welzijn en sociale verbinding centraal. Oprichters Anne en Kathinka kennen elkaar vanuit de sport en hebben daarin een ruime ervaring, niet alleen in survivalrun maar ook in outdoorsport en coaching. Deze clinic is ook geschikt voor als je een fysieke beperking hebt. De trainers zullen altijd met je meekijken om te zien hoe het voor jou mogelijk gemaakt kan worden. ■

Schrijf je in!

Let op! Deze activiteiten tellen niet mee voor het 10-dagencriterium dat geldt voor de programma's die in de gids staan. Wel geldt er een bescheiden eigen bijdrage. Scan de QR-code op pagina 15 voor meer info en om je in te schrijven of ga naar www.bnmo.nl.

Uit het programma-aanbod 2024

'Introductiedag BNMO'

Je kunt je nog aanmelden voor het ééndaagse programma Introductiedag BNMO op **zaterdag 12 oktober**, waarbij een lunch inbegrepen is. Het programma is speciaal bedoeld voor (nieuwe) leden en hun partners die nog niet eerder bij het NLVi in Doorn zijn geweest. Overdag kun je, indien gewenst, deelnemen aan creatieve en/of sportieve activiteiten zoals schilderen met muziek, houtbranden en verhalenwandelingen. Je krijgt een rondleiding door het NLVi-gebouw met een verscheidenheid aan trainingsfaciliteiten, een fitnessruimte, hotelkamers en het restaurant. Verder ontmoet je op deze dag ook andere (nieuwe) BNMO-leden en is er volop ruimte voor onderling contact en het uitwisselen van ervaringen.(FL) ■

Voor deze programma's gelden annuleringsvoorwaarden en een eigen bijdrage van € 17,50 p.p. per dag. Meer info en aanmeldingen via de website www.bnmo.nl of bij de servicedesk van het NLVi: servicedesk@NLveteraneninstituut.nl of 088 334 0050.

Brug tussen heden en verleden

De Sunset March is inmiddels een wereldwijd bekend fenomeen, dat vergelijkbaar is met de dagelijkse Last Post die geblazen wordt in het Belgische leper ter nagedachtenis aan de gevallen van de Eerste Wereldoorlog. In Nijmegen wordt op stadsbrug De Oversteek dagelijks een korte mars gehouden als eerbetoon aan de veteranen die in de Tweede Wereldoorlog Nederland bevrijd hebben. BNMO-leden liepen vorige maand de mars mee met 'veteraan van de dag' oud-aalmoezenier Eric van Rosmalen.

Het monument voor de gevallen van de Waaloversteek met de krans van de BNMO.

Op 25 augustus tijdens een fraaie zonsondergang liepen zo'n vijftien BNMO-leden de 3599ste editie van de Sunset March, het dagelijks eerbetoon aan onze bevrijders van de Tweede Wereldoorlog. Niet toevallig op 25 augustus, de dag dat de BNMO in 1945 werd opgericht. Het was een indrukwekkende ervaring die niemand onberoerd liet.

Traditie

Vooraf was er een inleiding waarin Peter Grotens, veteraan en voorzitter van de stichting Sunset March, het ontstaan van dit initiatief toelichtte. Het idee werd geboren bij veteraan Tim Ruijling, nadat de toen nieuwe Nijmeegse stadsbrug De Oversteek was gebouwd. De naam van de brug verwijst naar de zogeheten Waalcrossing, een spectaculaire actie van Amerikaanse militairen van de 82th Airborne Division die op 20 september met canvasbootjes de Waal overstaken om de Duitsers te

verjagen. Deze spectaculaire actie, die door de speelfilm *A Bridge Too Far* met Robert Redford vereeuwigd werd, gaf de doorslag voor de bevrijding van Nijmegen.

Op de brug betuigen 48 paar lichtmasten eer aan de evenzoveel Amerikaanse militairen die bij de Waalcrossing sneuvelde. De lichten gaan één voor één aan in het tempo van een trage mars, zo ontdekte Ruijling. Samen met enkele collega-veteranen uit de gemeente Overbetuwe legde hij het fundament voor de Sunset March, die nu al tien jaar lang dagelijks wordt gelopen over de Nijmeegse stadsbrug. Dat gebeurt door een 'veteraan van de dag', bij wie anderen (ook burgers) kunnen aansluiten. Zo vormt de mars een symbolische brug tussen heden en verleden.

Monument Waaloversteek

Na de mars op zondagavond 25 augustus legden Irene Peters en Ingrid Ree-

mers (afdeling Noord-Holland) namens de BNMO een krans bij het Waaloversteek-monument voor de gevallen. Reemers maakt met Joyce van Assen en Jeannine Jansen deel uit van de projectgroep die deze activiteit organiseerde.

Op verzoek van 'veteraan van de dag' Eric van Rosmalen hield aalmoezenier Sanneke Brouwers van het Nederlands Veteraneninstituut een korte toespraak: "Vandaag denken we niet alleen aan de Tweede Wereldoorlog, maar ook aan de oorlogen die nu nog steeds doorgaan. Aan militairen en burgers die strijden voor hun land, hun gezin en veiligheid, en aan de oorlogsslachtoffers die op zoveel plekken ook vandaag de dag nog worden gemaakt. We voelen ons verbonden met hen."

Een geslaagde activiteit die volgend jaar bij het 80-jarig bestaan van de BNMO een vervolg krijgt. ■

Aanleveren kopij

In deze rubriek kunnen alle BNMO-afdelingen kort en bondig hun nieuws melden. Per afdeling geldt een maximum van in totaal 300 woorden zonder foto's en 250 woorden met maximaal twee foto's (in hoge resolutie, minimaal 1 MB). Heeft uw afdeling meer nieuws te melden? Verwijs dan naar uw eigen website. De redactie behoudt zich het recht voor om kopij te redigeren en in te korten.

Deadlines Kareoler 2024

Kareoler 6: Dinsdag 8 oktober

Kareoler 7: Dinsdag 19 november

Friesland

Nazomerse activiteiten

De zomer ligt inmiddels alweer achter ons. De eerste activiteiten die na de zomer op de agenda staan, zijn als u dit leest de revue gepasseerd. Op 7 september stond er weer een jongerenactiviteit in de planning, namelijk het zeilen over De Friese Meren vanuit Terherne. U leest hierover in de volgende Kareoler. Op 27 september gaan een aantal leden naar de Nationale Taptoe in Rotterdam.

Contactdag in Joure

Op donderdag 24 oktober a.s. is er weer een contactdag in Party zalencentrum 't Haske in Joure. De aanvang is om 10.00 uur, het einde rond 15.00 uur. Wilt u meedoen, geef u dan vóór 14 oktober op via e-mail m.moorlag@bnmo.nl of telefonisch op tel.: 06-46195426 (bij voorkeur tussen 18.00 en 19.00 uur).

De eigen bijdrage voor deze dag is € 15,- p.p. Dit kunt u overmaken op rekening NL04 ABNA 0474 8433 27 van BNMO Friesland o.v.v. Contactdag.

Ik zie u graag op één van de activiteiten! (Margreet Moorlag)

Gelderland

Contactdag 30 oktober

Graag nodigen wij de leden van onze afdeling uit voor de BNMO-contactdag (voor jong en oud!) op woensdag 30 oktober. We bezoeken dan de Herfstinstuif bij de Zandsculpturen in Garderen. Meer dan 200 beelden van zand, hout en beton zijn daar te bewonderen in een sprookjesachtige omgeving. Je kunt wandelen langs de beelden, voorzien van prachtig aangelegde tuinen, muziek en speciale effecten. De ontvangst begint om 10.00 uur met koffie, thee, frisdrank met wat lekkers. Ook aan een lunch (12.30 uur) is gedacht (eventueel dieet melden bij opgave). Van 13.00-16.00 is het vrij wandelen langs de zandschulpen (drinkmuntjes zijn inbegrepen). Gedurende de hele Herfstinstuif is er een aparte zaal gereserveerd waar men zich in alle rust kan terugtrekken en de onderlinge contacten kan aanhalen.

De eigen bijdrage voor lid/partner/begeleider is € 20,-. Kinderen tot 5 jaar gratis en van 5 tot 12 jaar is de bijdrage € 10,-. Introducees zijn van harte welkom en betalen € 56,- p.p. en hun kinderen € 21,50 (tot 5 jaar € 10,-). Het bedrag dient overgemaakt te worden op het BNMO-rekeningnummer: NL72ABNA0475063457 o.v.v. 'Zandsculpturentuin BNMO contactdag'. Aanmelding sturen naar: f.geerlings@bnmo.nl. Bij voorkeur via de mail, lukt dat niet dan via de post: Postbus 214, 6710 BE Ede. De betaling dient op 16 oktober binnen te zijn. Restitutie is na 20 oktober 2024 niet meer mogelijk. (Frans Geerlings)

Noord-Holland

Familiedag in Avifauna 6 oktober

Het afdelingsbestuur en de evenementencommissie nodigen u van harte uit voor een gezellige familiedag op zondag 6 oktober in Avifauna. Kinderen en kleinkinderen zijn van

Foto: Avifauna

harte welkom. U kunt het vogelpark op eigen gelegenheid bezoeken. Wij sluiten om 17.00 uur gezamenlijk af met een diner in de vorm van Life and Cooking.

Er zijn overdag diverse demonstraties met diverse vogelsoorten, zoals het voeren van de pinguïns, etc. Wilt u vanuit een andere regio met ons mee, vraag dan eerst toestemming aan uw eigen regiobestuur.

De kosten voor deze dag, inclusief Life and Cooking, zijn € 35,- p.p. voor leden. Ook de eerste introductie betaalt € 35,-, voor de derde en vierde persoon betaalt u € 40,- p.p. Wilt u alleen het vogelpark Avifauna bezoeken, dan is dit mogelijk tegen een gereduceerd tarief van € 10,- p.p. Dit is ongeacht het aantal personen. (Theo Bakker)

Zuid-Holland

Zomerbarbecue

Op zaterdag 13 juli hield de afdeling Zuid-Holland haar traditionele zomerbarbecue. Deze keer was niet gekozen voor een locatie aan de kust, maar bij de Reeuwijkse plassen, bij restaurant 't Vaantje. Circa veertig leden van de afdeling hadden zich hiervoor aangemeld. Omdat de weg naar het restaurant wat smal was, had het bestuur een busje ingezet, zodat iedereen het restaurant veilig kon bereiken. De leden werden om vier uur ontvangen met een drankje en al snel ontspannen zich de gesprekken en werden herinneringen opgehaald. Om kwart over vijf startte de uitgebreide barbecue en iedereen liet het zich prima smaken. Tot slot werd iedereen nog verrast met een ijsje en dat paste prima bij het weer van dat moment. Tussen acht uur en half negen verlieten de leden 't Vaantje en keerden huiswaarts na een zeer geslaagde middag. (Wim v/d Burg)

Zeeland

Mallard Mars 26 oktober

Graag nodigen wij BNMO-leden vanuit het hele land uit voor deelname aan de Mallard Mars op zaterdag 26 oktober vanaf 8.30 uur. De Mallard Mars herinnert aan de Operatie Mallard: de oversteek van het Sloe (een voormalig vaarwater tussen Walcheren en Zuid-Beveland) door geallieerde troepen begin november 1944. De geallieerden wilden hiermee Walcheren bevrijden van de Duitse bezetters. De route van de Mallard Mars komt langs deze Sloedam. Om 10.30 uur is daar een herdenking, waaraan een afvaardiging van de afdeling Zeeland zal deelnemen.

U kunt zich inschrijven voor de 13 km route of een langere afstand (26,5 of 35,5 km). De inschrijving wordt gecoördineerd door het bestuur van de afdeling Zeeland. Het Bevrijdingsmuseum Zeeland stelt voor de afdeling een stand ter beschikking waar BNMO-deelnemers zich kunnen aanmelden. De stand vindt u in het restaurant van het museumgebouw (dit staat ook aangegeven). Start en finish van de mars zijn bij het Bevrijdingsmuseum Zeeland, Coudorp 41, 4455 AH te Nieuwdorp.

Foto: Hans den Hollander

Noord-Brabant

Opening vernieuwde Anjerperkje

De afdeling was op uitnodiging van Veteranen Stichting Asten aanwezig bij de opening van het vernieuwde Witte Anjerperkje en Veteranenmonument. Onze vaandeldrager en een ander lid gaven daaraan gehoor. Het was een zeer bijzondere bijeenkomst waar een dochter voor haar vader, die veteraan is, een gedicht aan wijdde. "Mijn vader, een echte veteraan. Een echte held op missies naar Bosnië en Afghanistan. Met

een heleboel geweld. Met moed en kracht op uitzending naar een ander land. Grenzen verlegd voor vrijheid aan de andere kant," begint ze. "Ik ben trots op jou papa. Trots op alles wat je hebt gedaan. Voor onze families, ons land. Soms met een lach en soms met een traan."

Wij als afdeling BNMO Noord-Brabant voelen ons dankbaar dat we hierbij aanwezig mochten zijn en zo ook de BNMO op de kaart mochten zetten.

Vrijwilligers gezocht!

Graag zouden wij wat meer activiteiten willen aanbieden aan onze leden, maar het ontbreekt de afdeling aan vrijwilligers. Vindt u het leuk om mee te helpen bij activiteiten? Meld u dan aan bij de afdelingssecretaris! U bent van harte welkom. Het is leuk en dankbaar werk om wat voor je medemens te kunnen organiseren!

Contactpersonen gezocht!

Voor de regio West-Brabant en Oost-Brabant zijn we op zoek naar contactpersonen. Als je graag andere mensen een luisterend oor biedt, meld je dan aan bij de contactpersoon Vrijwilligers: l.vos-luijten@bnmo.nl.

Agenda

27 september: Nationale Taptoe (Rotterdam)

Limburg

Koffiemomentje

Zaterdag 5 oktober is weer een koffiemomentje in de Blokhut in Vlodrop. Gezellig even bijkletsen met (oud-)collega's onder het genot van een kopje koffie en stukje vlaai. Aanvang is om 11.00 uur, einde om 13.00 uur. De toegang is gratis.

Dagtocht

Woensdag 2 oktober organiseert de afdeling een dagtocht voor leden en donateurs. Via een paar opstapplaatsen rijden we naar het Boerenbondsmuseum in Gemert, waar een Brabantse koffietafel voor ons klaar zal staan. Na de lunch be-

zichtigen we met een gids het museum. Het museum biedt een unieke combinatie van bezienswaardigheden: authentieke gebouwen en ambachten, originele boerderijen, ambachtshuisjes, plattelandsschooltje, enz.

Aan het einde van de middag maken we een mooie tocht door de Peel naar Liessel, waar we zullen dineren.

2025: Lustrumjaar

In 2025 bestaat de BNMO 80 jaar! Het bestuur is inmiddels druk bezig met de voorbereidingen voor het Lustrumfeest. Binnenkort hoort u hier meer over.

OPD afdeling Limburg

Van 1 t/m 5 juli was de afdeling Limburg te gast in Doorn. De opkomst was weer geweldig, alle kamers waren bezet. Het weer werkte niet erg mee, vaak regende het, maar dat mocht de pret niet drukken. Er was genoeg keuze aan programma's om aan mee te doen. De sfeer was goed en heel gezellig. De laatste avond had de afdeling een quiz georganiseerd waaraan alle leden meededen. Na de quiz werd onder het genot van een hapje en een drankje nog gezellig nagepraat over de goed geslaagde dagen in Doorn.

Agenda

2 oktober	Dagtocht (Gemert)
5 oktober	BNMO-koffiemomentje (Vlodrop)
10 november	Karten (Maasmechelen)
15 december	Kerstviering Limburg Zuid
22 december	Kerstviering Limburg Noord en Midden

Secretariaten van de afdelingen

Noord Nederland

H. de Jong (waarnemend secretaris), Tel.: 06-20822391,
e-mail: h.dejong@bnmo.nl

Friesland

Erik de Wit, Pier Thomasstrjitte 11, 9089 CC Wytgaard,
e-mail: e.dewit@bnmo.nl

Overijssel

Paul de Reus (waarnemend secretaris), Hofakkers 33, 7861 AR
Oosterhesselen, tel.: 06-51938105, e-mail: p.dereus@bnmo.nl

Gelderland

Secretaris: vacant, waarnemend secretariaat,
e-mail: gelderland@bnmo.nl

Utrecht/'t Gooi

C.S. Hellinga, Kastanjelaan 17, 1231 XZ Loosdrecht,
tel.: 06-53481297, e-mail: c.s.hellinga@bnmo.nl

Noord-Holland

Theo Bakker, tel.: 06-53647365,
e-mail: t.bakker@bnmo.nl

Zuid-Holland

W. van den Burg, tel.: 06-40551361,
e-mail: w.vd.burg@bnmo.nl

Zeeland

J.M. den Hollander, Van Teijlingenstraat 12,
4388 CZ Oost-Souburg, tel.: 0118-461113,
e-mail: h.den.hollander@bnmo.nl

Noord-Brabant

T. Heerkens, tel.: 06-51681951, e-mail: t.heerkens@bnmo.nl

Limburg

mw. B.H.M. Deneer-Maassen, Hofstraat 45, 6019 CC Wessem,
tel.: 0475-562436, e-mail: b.deneer-maassen@bnmo.nl

Politie

A. van Donselaar, Herderhof 9, 3833 JV Leusden,
tel.: 06-40904993, e-mail: a.van.donselaar@bnmo.nl

In dankbare herinnering

P. Aberkrom	(82)	Julianadorp
A.G. Wensink	(84)	Borne
D. Das-Voss	(93)	Maastricht
J.A.C. van Oorschot	(96)	Roosendaal
F.M.M. Vonck	(82)	Hulst
A.A.H. Pepers	(95)	Zaandam
T.J. van der Weegen	(81)	Steenbergen
P.G. Arts	(99)	Overloon

W.J.M. Lammers	(88)	Budel
G. Peperkamp-Ottenbros	(95)	Hoorn
A. Moonen	(92)	Nuth
J. Bos	(81)	Emmen
F.G. Keser	(84)	's-Hertogenbosch
G.J. Birkhoff	(66)	Nieuwegein
G. Lubbert-Mooij		(onbekend) Delden

Welkom bij de BNMO

M.C.T. Hagen de Bruin	Friesland
R.C.M. Leusink	Overijssel
H. Pot	Gelderland
T. Smit	Gelderland
R. Pfab	Noord-Holland
E.B.J. Zieren	Noord-Holland
H.M. Gorter-van Loon	Noord-Holland
C.M.J.M. Visser-van der Linde	Zuid-Holland
P.H. Lammers-Roefs	Noord-Brabant
M.H. Bross	Noord-Brabant
J.H.M. Bodelier	Noord-Brabant

L.P. Senden	Limburg
R.A.M. Munnecom	Limburg
S. Pfister	Politie
P.R. Geldof	Politie
C.P.C. Peters	Politie
R.J.E. Hermans	Politie
M.E.F. Orië	Politie
I.L.M. Glaser-Wouters	Politie
T.O. Harleman	Politie
F.V.H. Klein	Politie

Beste David,

Heel veel succes met je nieuwe job als minister van Justitie en Veiligheid. Nieuwe mensen en nieuwe kansen, de mens centraal. Dat schept bij ons, erkende dienstslachtoffers van de Nationale Politie (NP), natuurlijk hoge verwachtingen en van jou als nieuwe minister in het bijzonder! Ondanks onze tomeloze inzet voor de maatschappij voelen wij ons door de politie en politiek namelijk ondergewaardeerd en behoorlijk in de steek gelaten.

Jij gaat over veiligheid: hoe denk jij bijvoorbeeld over een verbindingssysteem dat geen 100 procent dekking geeft en een korpsleiding die dat nog goed praat ook!? Enig idee hoe het voelt als je leven er kennelijk niet zoveel toe doet? Enig idee hoe duizenden dienstslachtoffers met PTSS, een ernstige kwaal die een (gezins-)leven volledig overhoopgooit, zich behandeld voelen? Dat zij en hun gezin niet de veiligheid en geborgenheid ervaren die zij anderen tijdens hun dienst wel maximaal boden? Dat velen onder ons de bejegening en gehanteerde (vaak zelfgemaakte) regels van de NP als onnodig schofferend, frustrerend en zelfs aantoonbaar(!) meer ziekmakend ervaren? Weet je dat zelfs van een simpele declaratie een obstakel wordt gemaakt, dat behandelings- en betalingstermijnen ver worden overschreden, dat rechterlijke vonnissen worden genegeerd, dat re-integratie wordt bemoeilijkt, etc.? Waarom is het dienstslachtoffers bij de politie nog steeds niet gegund om van overheidswege een officiële erkenning te mogen ontvangen in de vorm van bijvoorbeeld een draaginsigne met certificaat, als bevestiging van dank voor alle maatschappelijke inzet en vooral alle offers die zij voor hun werk brachten? Wij voelen ons gebruikt, beschadigd en afgedankt. Uit het oog, uit het hart. Dit alles voelt zo respectloos ...

De Korpsleiding zal je desondanks een rooskleurig en succesvol beleid voorspiegelen. Laat je alsjeblieft niet voor de gek houden, want de menselijke maat is ondergeschikt aan het eigen gewin, ten koste van ons. Weet je, uiteindelijk zijn alle (ex-) politiemensen die dit zo ervaren negatieve ambassadeurs voor de NP. Wat ga jij aan dit alles doen? Wij, dienstslachtoffers, rekenen (nog) op jou en je respect voor ons. Niet alleen in woorden, maar vooral in daden. Bedankt! ■

Ad Fundum is dienstslachtoffer met PTSS en heeft jarenlang bij de Nationale Politie gewerkt in diverse functies. Ad Fundum verzet zich tegen de wijze waarop binnen het politie(ke)bestel met dienstslachtoffers wordt omgegaan. Daarbij is er een grote mate van betrokkenheid bij het wel en wee van lotgenoten en de BNMO.

Qualifié pour Paris 2024!

Na jaren hard trainen, met ups en downs, is mijn droom nu werkelijkheid geworden: deze maand vertegenwoordig ik Nederland op de Paralympische Spelen in Parijs. Ik heb de zevende plaats behaald op de Paralympische eindranking, wat internationaal voldoet om deel te mogen nemen aan de Spelen.

Alhoewel, ik moest nog een laatste hobbel nemen, voordat mijn deelname definitief werd. Het NOC*NSF hanteert het beleid dat winnen belangrijker is dan meedoen, waardoor atleten die bij de beste vier van de wereld behoren, worden afgevaardigd. Daar zat ik dus niet bij, maar dit was rechtstreeks tegen de eerder gemaakte afspraken in om het internationale beleid te volgen.

Mijn coach Danielle en ik waren erg teleurgesteld over deze beslissing. Na protest is mijn deelname uiteindelijk toch goedgekeurd door het Internationaal Paralympisch Comité.

Begin september sta ik op de Olympische tatami in Parijs, waar ik met vertrouwen Nederland zal vertegenwoordigen in de klasse 90+ KG. Ik kijk uit naar dit ultieme eindtoernooi, waar ik mijn droom kan verwezenlijken na een moeilijke, maar inspirerende weg. ■

BNMO-lid en Irakveteraan Daniël Knegt kreeg een zwaar ongeval tijdens een oefening met de luchtmobiele brigade. Het voertuig waarin hij zat, raakte van de weg en belandde boven op hem, met levensbedreigende verwondingen en blindheid tot gevolg. Hij knokte zich een weg terug en besloot de beste te worden in sport. Dit jaar wil hij meedoen aan de Paralympische Spelen in Parijs.

Veteranen staan op voor onze vrijheid.

**Daarom wil Vfonds jullie
lof en waardering geven.**

Wij steunen verschillende initiatieven van organisaties die zich inzetten voor en met veteranen en hebben een speciale regeling voor de ondersteuning van reünies. Bekijk ze op vfonds.nl.

